

Słowo wstępne Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Papieskiego im. Jana Pawła II, Ks. prof. dr hab. Władysława Zuziaka, wygłoszone w dniu 9.01.2012 r. na Mszy Św. Oplatkowej do Profesorów i Studentów Uniwersytetu Trzeciego Wieku przy Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie.

Na początku Jego Magnificencja Ks. Rektor powitał wszystkich zebranych na tej Uroczystości i podkreślił, że jest mile zaskoczony tak liczną obecnością studentów i cieszy się bardzo, że we wspólnocie, na tej drodze odkrywania prawdy, w czasie studiów, spotykamy się razem, aby połączyć się opłatkiem.

Przypomniał też piękne określenie Papieża Jana Pawła II: *Veritatis splendor* - „Blask prawdy”. Gdy człowiek poznaje prawdę, odkrywa nową prawdę naukową, to ten blask prawdy oświetla drogi jego życia i czasem jest tak mocny, że człowiek się zachwyca prawdą, zachwyca się pięknem, zachwyca się dobrem.

Jego Magnificencja Ks. Rektor zwrócił uwagę na to, że gdy Pan Jezus przyszedł na świat, to nad stajenką w Betlejem zajaśniała wielka światłość. „Światłość przyszła na świat, ludzie jej nie poznali. Ale ciemności nie ogarnęły Światłości”. Jedyną Światłością Świata jest Jezus Chrystus. I do tego naturalnego poznawania prawdy przychodzi Jezus Chrystus, Wcielona Prawda, Odwieczne Słowo Boże. My wciąż chcemy odkrywać to, co Bóg odsłania nam, objawia nam w swoim Synu Jezusie Chrystusie.

W Nim objawiła się Miłość. W momencie, kiedy przychodzi Chrystus na świat, mimo, że były ciemności (takie ciemności wciąż zagrażają, czy też zagładają do ludzkiego serca), to dzisiaj chcemy się naładować tą prawdą o Jezusie Chrystusie. A ta prawda, ta światłość, to łaska Boża, która przemienia człowieka, to Jego miłość, która nas ubogaca.

Kończąc Jego Magnificencja Ks. Rektor powiedział, że na Mszy św. chcemy zaczerpnąć z tego ołtarza, gdzie Jezus Chrystus składa siebie w ofierze, taką nową siłę duchową, żebyśmy my teraz mogli być światłością świata, żebyśmy my mogli teraz nieść ogień Chrystusowy, żebyśmy mogli nieść nadzieję i miłość.

Prosząc Jezusa Chrystusa, aby odpuścił nam nasze grzechy, prosimy jednocześnie, aby poszerzył nasze serca, żeby ta światłość Chrystusa jaśniała w nas i poprzez nas w naszych rodzinach, domach i tam gdzie przebywamy.

(opracowała - mgr Teresa Partyka , studentka UTW JPPII w Krakowie).